

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Ι'

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 13 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1932

ΑΡΙΘ. 7

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ ἀναλυτικοῦ καὶ ὠρολογίου προγράμματος τῶν παρὰ τῆ Ριζαρείῳ Ἐκκλησιαστικῆ Σχολῆ Ἱερατικῶν Φροντιστηρίων.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 7 τοῦ νόμου 5142 «περὶ Ἱερατικῶν Φροντιστηρίων, τὸ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 10197, 10198) 5332 17-11 ἐ. ἔ. ἐγγράφου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ριζαρείου Ἐκκλησ. Σχολῆς, ὑποβληθὲν ἡμῖν σχέδιον ἀναλυτικοῦ προγράμματος τῶν παρ' αὐτῆ Ἱερατ. Φροντιστηρίων μετὰ σημειώματος περὶ τῶν ἐγγραφῶν, ἀπουσιῶν, ἐξετάσεων καὶ πτυχίων τῶν σπουδαστῶν, τὴν ἐπ' αὐτῶν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2688) 1607 30 11-31 ἐγγράφου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀνακοινωθεῖσαν ἡμῖν γνωμοδότησιν αὐτῆς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 144 ἐ. ἔ. πράξιν τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίζομεν.

1. Τὸ πρόγραμμα τῶν εἰς τὰ παρὰ τῆ Ριζαρείῳ Ἐκκλησ. Σχολῆ λειτουργούντα Ἱερατικά Φροντιστήρια διδασκῶν μαθημάτων κανονίζεται ὡς ἀκολουθῶς.

I.

Ἀναλυτικὸν πρόγραμμα.

A'.

Κατώτερον φροντιστήριον.

Ἔτος α'.

1) Ἱερὰ Ἱστορία Π. Διαθήκης, μετ' ἀναγνώσεως καὶ στοιχειώδους ἐρμηνείας τῶν σπουδαιωτέρων καὶ ἐυκολωτέρων τεμαχίων τῆς Π. Δ. τῶν σχέσιν ἐχόντων κυρίως πρὸς τὴν τοῦ Ἰσραὴλ προπαρασκευῆν τοῦ κόσμου εἰς Χριστόν.

2) Ἱερὰ Κατήχησις, α) ἐκ τοῦ Δογματικοῦ μέρους: Περὶ θρησκείας καὶ θρησκειῶν καθόλου—Περὶ Θεοῦ, ὑπάρξεως καὶ Τριαδικῆς αὐτοῦ—Περὶ δημιουργίας τοῦ κόσμου—Περὶ ἀπολυτρώσεως—Περὶ ἐκκλησίας καὶ μυστηρίων—Περὶ μελλούσης ζωῆς, β') ἐκ τοῦ Ἠθικοῦ μέρους: Στοιχειώδεις ἠθικαὶ ἀλήθειαι ἐπὶ τῆ δάσει τοῦ Δεκαλόγου τῆς ἐπὶ τοῦ ὄρους ὀμίλιας καὶ τῆς κυριακῆς προσευχῆς.

3) Λειτουργική. Τὰ περὶ τοῦ Ναοῦ καὶ τῶν ἐν αὐτῷ, περὶ ἑορτῶν διὰ μακρῶν, περὶ ἀκολουθιῶν τῆς

Ἐκκλησίας καὶ τοῦ τυπικοῦ αὐτῆς. Ἐρμηνεία τῆς θείας λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου, (συσχέτισις τῶν καθ' ἕκαστον πρὸς τὴν Χριστιανικὴν Ἀρχαιολογίαν).

4) Εἰσαγωγή εἰς τὰς Ἁγίας Γραφάς. Γενικὴ καὶ εἰδικὴ εἰσαγωγή εἰς Π. καὶ Κ. Δ.

5) Ἐρμηνεία τῆς Κ. Δ. καὶ ἰδιᾶ πασῶν τῶν Εὐαγγελικῶν περικοπῶν τῶν Κυριακῶν ἑορτῶν ὡς καὶ τῶν ἐν Μ. Εὐχολογίῳ περιεχομένων ἀκολουθιῶν καὶ τῶν λοιπῶν τελετῶν τῆς Ἐκκλησίας.

6) Ἐρμηνεία τῆς Π. Δ. καὶ ἰδιᾶ τῶν ἐν ἐκκλησιαστικῇ χρήσει περικοπῶν αὐτῆς, (ψαλμῶν, ἑσπερινοῦ, ἀποδείπνου, μεσονυχτικοῦ, ὄρθρου, τῶν ἐν τῇ λειτουργίᾳ περικοπῶν καὶ τῶν ψδῶν πρώτης, τρίτης, ἕκτης, ἐνάτης).

7) Κοντάκια καὶ ὕμνοι. Στοιχειώδης εἰσαγωγή εἰς τὴν ὕμνολογίαν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἐρμηνεία τῶν κοντακίων, ἀπολυτικίων, ἐξαποστειλαρίων, οἰκῶν, ἑωθινῶν καὶ λοιπῶν τροπαρίων τῶν δεσποτικῶν, θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ τῶν ἑορτῶν τῶν ἁγίων, ὡς καὶ τῶν τροπαρίων τῆς ὀκτωήχου.

8) Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας. Ἐρμηνεία κατ' ἐκλογὴν.

9) Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία τῶν ἐννέα πρώτων αἰώνων μέχρι τοῦ σχίσματος, μετ' ἰδιαίτερας ἐξέφρασεως τῆς ἱστορίας τῶν τριῶν πρώτων αἰώνων τοῦ Χριστιανισμοῦ.

10) Ἐκκλησιαστικὴ Μουσική. Φωνητικαὶ ἀσκήσεις διὰ τὴν καθαρὰν ἐξαγγελίαν τῶν φθόγγων—Εἰσαγωγή εἰς τὴν θεωρίαν καὶ πράξιν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς—Πρακτικὴ ἐκμάθησις τῶν διατονικῶν ἤχων—Ἀπολυτικά, Κοντάκια καὶ ἐκφωνήσεις.

11) Ἀγωγή τοῦ Πολίτου. Τὰ στοιχειώδη καὶ κεφαλαιώδη καθήκοντα τοῦ καλοῦ πολίτου—Περὶ τῶν πολιτευμάτων καὶ τῆς μορφῆς αὐτῶν—Καθήκοντα τοῦ πολίτου πρὸς τὴν πατρίδα τὴν στρατὸν, τὴν δικαιοσύνην, τὴν κοινωνίαν.

12) Ἐιθέσεις γραπταὶ καὶ προφορικαὶ ἐπὶ θεμάτων τοῦ καθ' ἡμέραν βίου καὶ δὴ τῶν σχέσιν ἐχόντων πρὸς τὸν ἠθικὸν καὶ θρησκευτικὸν εἶον τῶν ἀνθρώπων—Γραπταὶ καὶ προφορικαὶ ἀναφοραὶ ἐπὶ ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων.

13) Γεωπονία Γενικὴ Γεωργία, ἀθοκομία, λαχανοκομία, σηροτροφία, οἰκιακὴ κτηνοτροφία μετὰ πρακτικῶν ἀσκήσεων καὶ ἐκδρομῶν.

14) Ὑγιεινὴ. Σωματολογία τοῦ ἀνθρώπου (ἀνατομική, φυσιολογία καὶ ὕγιεινὴ τῶν διαφόρων ὀργάνων).

Ἐφημερίς τῆς Κυβερνήσεως 31 Δεκεμβρίου 1931 τεύχος δεύτερον Ἀριθ. φύλ. 152

*Ετος β'.

1) Ἱερὰ Ἱστορία τῆς Κ. Δ. Ἀνάγνωσις καὶ ἑρμηνεία τῶν ἐκ τῶν τεσσάρων Ἐθαγγελίων καὶ τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων περικοπῶν, τῶν σχετικῶν πρὸς τὰ περὶ Προδρόμου, τὸν βίον καὶ τὸ ἔργον τοῦ Ἰησοῦ, τὰ θαύματα, τὰς διδασκαλίας καὶ παραβολὰς, τὴν πάθη, ἀνάστασιν καὶ ἀνάληψιν αὐτοῦ καὶ ἱδρυσιν, ζωὴν καὶ δράσιν τῆς πρώτης Ἐκκλησίας.

2) Χριστιανικὴ ἠθικὴ. Συστηματικὴ διδασκαλία αὐτῆς κατὰ τε τὸ γενικὸν καὶ τὸ εἰδικὸν αὐτῆς μέρος.

3) Κατηχητικὴ. Τὰ σπουδαιότερα τοῦ γενικοῦ καὶ εἰδικοῦ μέρους αὐτῆς καὶ δὴ τὰ περὶ ὀργάνωσης καὶ λειτουργίας τῶν Κατηχητικῶν σχολείων.

4) Ἐσωτερικὴ Ἱεραποστολή. Ἐννοία καὶ σκοπὸς αὐτῆς. Ὁργάνωσις κηρυγμάτων—Ἀπόκρουσις πλανῶν καὶ προπαγανδῶν—Ὁργάνωσις τῆς φιλανθρωπικῆς δράσεως τῆς Ἐκκλησίας.—Ἐξομολογητικὴ. Ὁ ἐξομολόγος, ἡ κοινωνικὴ καὶ θρησκευτικὴ αὐτοῦ ἀποστολή—Πνευματικὰ καὶ ἠθικὰ ἐφόδια αὐτοῦ—ἡ ἐξομολόγησις τοῦ παιδός, τοῦ ἐφήβου, τοῦ ἐνηλίκου,—Ἐξομολόγησις τοῦ πεπωρωμένου, τοῦ ἀσθενοῦς, τοῦ μελλοθανάτου, κλπ. Μόνιμοι καὶ περιοθεύοντες ἐξομολογηταί.

5) Τελετουργικὴ. Αἱ λειτουργίαι τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας καθ' ἑκαστὰς καὶ ἐν συγκρίσει πρὸς ἀλλήλας καὶ ἡ λειτουργία τῶν προηγιασμένων—Συστηματικὴ ἑρμηνεία αὐτῶν—Τὰ μυστήρια καὶ αἱ λοιπαὶ τελεταὶ τῆς Ἐκκλησίας (ἀγιασμοὶ-ἐγκλήνια κλπ.) μετὰ συσχέτισεως οὐτῶν πρὸς τὴν Χριστιανικὴν Ἀρχαιολογίαν—Σχετικὰ πρὸς τὰ ὡς ἂν θέματα φροντιστήρια καὶ ἀσκήσεις.

6) Ἑρμηνεία τῆς Κ. Δ. πασῶν τῶν ἀποστολικῶν περικοπῶν τῶν Κυριακῶν καὶ ἑορτῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ, ὡς καὶ τῶν ἀκολουθιῶν καὶ τελετῶν.

7) Ἑρμηνεία τῆς Π. Δ. καὶ ἰδιῶν τῶν ἐν ἐκκλησιαστικῇ χρήσει περικοπῶν, ἰδιῶν προφητικῶν καὶ ποιητικῶν διδλίων ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἐν τῇ λειτουργικῇ διδασχθέντα (ψαλμοὶ—προφητεῖαι τῶν μικρῶν καὶ μεγάλων ὠρῶν—προφητεῖαι καὶ ἀναγνώσματα τοῦ ἑσπερινοῦ, τῶν σπουδαιότερων δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ τῶν ἀγίων).

8) Ὑμνολογία. Εἰσαγωγή εἰς τὴν Ὑμνολογίαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ δὴ τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς. Οἱ σπουδαιότεροι ὕμνογράφοι τῆς Ἐκκλησίας καὶ οἱ ἐπισημότεροι ὕμνοι αὐτῆς μεθ' ἑρμηνείας (καταβασταί—κοινὰ καὶ ἱαμβικά—ἰδιῶν τῆς Πεντηκοστῆς, Χριστουγέννων, Πάσχα καὶ ἕτεροι ὕμνοι).

9) Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας. Σύντομος ἑρμηνεία ἐκλεκτῶν τεμαχίων καὶ λόγων τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, ἠθικοῦ ἰδιῶν περιεχομένου (Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου, Ἐπιστολὴ πρὸς Ρωμαίους, Ἰουστίνου Ἀπολογία, Κυρίλλου Ἱεροσολύμων Προκατήχησις, Χρυσοστόμου πρὸς Ἑδτρόπιον—τοῦ αὐτοῦ περὶ Ἱερωσύνης—Μεγάλου Βασιλείου εἰς τὸ Πρόσεχε σεκυτφ,

«περὶ φθόνου», «ἡ ἀξία τῶν ψαλμῶν», «ἐν λοιμῶν καὶ ἀδχμῶν», «ὅπως ἂν ἐξ ἑλληνικῶν ὠφελοῖντο λόγων», κλπ.—Γρηγορίου Θεολόγου περὶ τῆς εἰς Πόντον φυγῆς, Ἐπιτάφιος εἰς Μ. Βασίλειον—Γρηγορίου Νύσσης εἰς τὸν Ἀντιοχείας Μελέτιον, εἰς τὸν Μακαρισμοῦς κλπ.).

10) Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία ἀπὸ τοῦ σχίσματος μέχρι τῶν νεωτάτων χρόνων καὶ δὴ τῆς ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας ἐν σχέσει πρὸς τὰς λοιπὰς ὀρθοδόξους καὶ ἑτεροδόξους Ἐκκλησίας.

11) Ποιμαντικὴ στοιχειώδης διδασκαλία αὐτῆς. Τὰ ποιμαντικὰ καθήκοντα τοῦ ἐφημερίου. Ποιμαντικὰ φροντιστήρια καὶ ἀσκήσεις ἐκ τῶν περὶ Ἱερωσύνης λόγων τοῦ Χρυσοστόμου καὶ τῶν ποιμαντορικῶν ἐπιστολῶν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου.

12) Κανονικὸν Δίκαιον. Τὰ στοιχειώδη τοῦ κανονικοῦ Δικαίου καὶ ἰδιῶς περὶ γάμου, βαθμῶν συγγενείας, διαζυγίου κλπ. Ἡ ἰσχύουσα Ἐκκλησιαστικὴ Νομοθεσία (νόμοι, ἐνοριακοὶ ΤΑΚΕ, ΟΔΕΠ). Ἐπίσημος ἐκκλησιαστικὴ ἀλληλογραφία, (ἀναφοραὶ, ἀδειαι γάμων, πιστοποιητικά, συμμαρτυραί).

13) Ἐκκλησιαστικὴ Ρητορικὴ. Στοιχειώδης διδασκαλία αὐτῆς. Τὰ περὶ ὀμιλίας (κατωτέρας καὶ ἀνωτέρας), λόγου, λόγων περιστατικῶν (πανηγυρικῶν, ἐπικηδείων κλπ.), σχημάτων, ὕψους—Ρητορικὰ φροντιστήρια ἐπὶ πάντων τούτων—Ἀνάγνωσις σχετικῶν πρὸς τὰ διδασχθέντα ἐκ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ρητορικῆς τεμαχίων ἐξ ἔργων τῶν ἐνδοξοτέρων πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, ὡς καὶ τῶν διασημοτέρων συγχρόνων Ἐκκλησιαστικῶν ρητόρων.

14) Ἀπολογητικὰ ζητήματα. Ἀπλή διαπραγματεύσις τῶν σπουδαιότερων ἀπολογητικῶν θεμάτων εἴτε ὑπὸ τοῦ οἴκειου καθηγητοῦ ἐκλεγομένων εἴτε ὑπὸ τῶν σπουδαστῶν προτεινομένων—ἀπὸ τοῦ Β' ἑξαμήνου.

15) Ἐκκλησιαστικὴ Μουσικὴ. Πράκτικὴ ἐκμάθησις τῶν ἐναρμονίων καὶ χρωματικῶν ἤχων—Ἄσματα τῶν ἀκολουθιῶν καὶ τῶν τελετῶν τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας.

16) Στοιχεῖα Νεοελληνικῆς Λογοτεχνίας. Ἀνάγνωσις ἐκλεκτῶν μερῶν σχετικῶν πρὸς τὸν ἠθικοθρησκευτικὸν βίον καὶ τὴν Ἐκκλησίαν ἐκ τῶν σπουδαιότερων ἐκπροσώπων τῆς Νεοελληνικῆς Λογοτεχνίας (Παπαδιαμάντης, Μωραϊτίδης, Βικέλας, Παλαμάς, Παγανέλης κ. ἄ.) κατὰ τὸ Α' ἑξάμηνον.

17) Ἀπγγελία. Ἀσκήσεις ἀπαγγελίας σχετικῆς πρὸς τὸ ἔργον τοῦ ἱερέως, ἀπὸ τοῦ Β' ἑξαμήνου.

18) Καταστιχογραφία καὶ λογιστικὴ. Τήρησις λογιστικῶν διδλίων, καὶ δὴ τῶν ἐκκλησιαστικῶν—Στοιχειώδεις γνώσεις περὶ ἀπλογραφίας, διπλογραφίας καὶ ἰσοζυγίου—προϋπολογισμοὶ καὶ ἀπολογισμοὶ Ναῶν καὶ ἄλλων ἐκκλησιαστικῶν ὀργανισμῶν—Ἐκμισθώσεις, ἐκποιήσεις, δημοπρασίαι.

19) Ὑγιεινὴ. Γενικὴ ὑγιεινὴ.—Διαιτῶδη νοσή-

ματα, — Περὶ ἀέρος, ὕδατος, διατροφῆς, ἐνδυμασίας, κατοικίας τοῦ ἀνθρώπου, νοσηλευτικῆ καὶ πρόχειροι βοήθειαι.

20) Γεωπονία. Εἰδικαὶ καλλιέργειαι: — Δενδροκομία — Ζωοτεχνία — Μελισσοκομία — Τυροκομία — Γαλακτοκομία — Σηροτροφία μετὰ πρακτικῶν ἀσκήσεων καὶ ἐκδρομῶν.

Β.

Ἀνώτερον Φροντιστήριον.

1) Ἰερὰ Ἱστορία Π. καὶ Κ. Δ. Ἡ διδασκαλία γίνεται ἐκ τῶν πηγῶν, περιοριζομένη ἐν μὲν τῇ Π. Δ. εἰς τὰ σπουδαιότερα γεγονότα, τὰ σχέσιν ἔχοντα πρὸς τὴν διὰ τοῦ Ἰσραὴλ προπαρασκευῆν τοῦ κόσμου διὰ τὸ ἀπολυτρωτικὸν ἔργον τοῦ Σωτήρος, ἐν δὲ τῇ Κ. Δ. εἰς τὰ περὶ τοῦ Προδρόμου, τὸν βίον καὶ τὸ ἔργον τοῦ Κυρίου, θαύματα, διδασκαλίαν καὶ παραβολάς, πάθη, ἀνάστασιν καὶ ἀνάληψιν αὐτοῦ, ὡς καὶ τὴν ἰδρυσιν, ζωὴν καὶ δράσιν τῆς πρώτης Ἐκκλησίας.

2) Ἰερὰ κατήχησις. Ἐκ τοῦ δογματικοῦ μέρους περὶ θρησκείας καὶ θρησκειῶν καθόλου, περὶ Θεοῦ, υπάρξεως καὶ τοῦ τριαδικοῦ Αὐτοῦ, περὶ δημιουργίας τοῦ κόσμου καὶ τοῦ ἀνθρώπου, περὶ ἀπολυτρώσεως, Ἐκκλησίας, Μυστηρίων καὶ μελλούσης ζωῆς.

3) Εἰσαγωγή εἰς τὰς Ἁγίας Γραφάς — Στοιχειώδης διδασκαλία τῆς Γενικῆς καὶ εἰδικῆς εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Π. καὶ Κ. Διαθήκην.

4) Ἑρμηνεία τῆς Κ. Δ. καὶ ἰδίᾳ τῶν εὐαγγελικῶν καὶ ἀποστολικῶν περικοπῶν τῶν Κυριακῶν καὶ τῶν σπουδαιότερων ἑορτῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ, ὡς καὶ τῶν ἐν τῇ Μ. Ἐβχολογίᾳ περιεχομένων ἀκολουθιῶν καὶ λοιπῶν τελετῶν τῆς Ἐκκλησίας.

5) Ἑρμεία τῆς Π. Δ. καὶ ἰδίᾳ τῶν ἐν ἐκκλησιαστικῇ χρήσει ἀναγνωσμάτων αὐτῆς, ἥτοι ψαλμῶν, ἀναγνωσμάτων καὶ προφητειῶν — Ἑσπερινοῦ, — Ἀποδείπνου, — Μεσονυκτικοῦ, — Ὁρθρου, — Λειτουργίας, — Μικρῶν καὶ Μεγάλων Ὁρῶν — καὶ τῶν Ὁδῶν, πρώτης, τρίτης, ἕκτης, ἐνάτης.

6) Ὑμνολογία. Εἰσαγωγή εἰς τὴν ὕμνολογίαν τῆς Ἐκκλησίας, — Οἱ σπουδαιότεροι ὕμνογράφοι τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὰ ἐξοχώτερα προϊόντα αὐτῶν μετὰ τῆς ἑρμηνείας των, ἥτοι: Κοντάκια, Ἀπολυτικά, Ἐξαποστειλάρια, Οἴκοι, Ἑωθινά, καταβασίαι καὶ λοιποὶ κοινῶς ἠρηστοὶ ὕμνοι τῶν ἑορτῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ.

7) Παῖρες τῆς Ἐκκλησίας. Σύντομος ἑρμηνεία ἐκλεκτῶν τεμαχίων καὶ λόγων ἡθικοῦ ἰδίως περιεχομένου τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας (Ἰγνατίου Ἐπιστολῆ πρὸς Ῥωμαίους — Ἰουστίνου Ἀπολογία — Κυρίλλου Ἱερουσόλυμων, Προκατήχησις — Χρυσόστομος, πρὸς Εὐτρόπιον, Περὶ ἱερωσύνης — Μ. Βασιλείου εἰς τὸ «Πρόσεχε σεαυτῷ» «περὶ φθόνου», «ἡ ἀξία τῶν Ψαλμῶν», «Ἐν λοιμῷ καὶ αὐχμῷ», «ὅπως ἂν ἐξ ἑλληνικῶν ὠφελῶντο λόγων» — Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, περὶ τῆς εἰς πόντον φυγῆς, Ἐπιτάφιος εἰς Μ. Βασίλειον — Γρηγορίου Νύσης, Ἐπιτάφιος εἰς τὸν

Ἀντιοχείας Μελέτιον, εἰς τοὺς Μακαρισμοῦ: κτλ.).

8) Λειτουργική. Τὰ περὶ ναοῦ καὶ τῶν ἐν αὐτῷ, περὶ ἑορτῶν καὶ ἀκολουθιῶν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ τυπικοῦ αὐτῶν — Ἑρμηνεία τῶν λειτουργιῶν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας (Ἰκνώδου, Μ. Βασιλείου, Χρυσόστομου, προηγιασμένων) — Τελετουργική. Τὰ μυστήρια καὶ αἱ λοιπαὶ τελεαὶ τῆς Ἐκκλησίας, αἱ ἐν τῇ Ἐβχολογίᾳ περιεχόμεναι.

Ἡ διδασκαλία τῶν ἀνωτέρω γίνεται μετὰ συσχετίσεως αὐτῶν πρὸς τὴν Χριστιανικὴν Ἀρχαιολογίαν. Σχετικὰ φροντιστήρια καὶ ἀσκήσεις.

9) Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία. Διδασκαλία δλοκλήρου τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας μετ' ἰδιαιτέρας ἐξάρσεως τῆς ἱστορίας τῶν τριῶν πρώτων αἰώνων καὶ τῆς νεωτέρας Ἱστορίας τῆς Ἑλληνικῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καθ' ἑαυτὴν τε καὶ ἐν σχέσει πρὸς τὰς λοιπὰς συγχρόνους ὀρθοδόξους καὶ ἑτεροδόξους Ἐκκλησίας.

10) Χριστιανικὴ ἠθική. Τὸ τε γενικὸν καὶ τὸ εἰδικὸν μέρος αὐτῆς ἐν συστηματικῇ ἀναπτύξει.

11) Κατηχητική. Τὸ γενικὸν καὶ εἰδικὸν μέρος αὐτῆς. Τὰ περὶ ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῶν Κατηχητικῶν σχολείων. Ἑσωτερικὴ Ἰεραριστολή. Ἐννοια καὶ σκοπὸς αὐτῆς, ὀργανωτικὴ κηρυγμάτων, ἀπόκρουσις πλανῶν καὶ προπαγανδῶν, ὀργανωσις τῆς φιλανθρωπικῆς δράσεως τῆς Ἐκκλησίας. Ἐξομολόγησις. Ὁ ἑξομολόγος. Ἡ θρησκευτικὴ καὶ κοινωνικὴ αὐτοῦ ἀποστολή, πνευματικὰ καὶ ἠθικὰ αὐτοῦ ἐφάδια, ἑξομολόγησις τοῦ παιδός, τοῦ ἐφήβου, τοῦ ἐνηλίκου, τοῦ πεπωρωμένου, τοῦ ἀθρομένου καὶ μελλοθανάτου κ.τ.τ. Μόνιμοι καὶ περιοδεύοντες ἑξομολογηταί.

12) Ποιμαντική. Γενικὰ περὶ ποιμαντικῆς. Τὰ ποιμαντικὰ καθήκοντα τοῦ ἐφημερίου. Ποιμαντικὰ Φροντιστήρια. καὶ ἀσκήσεις ἐκ τῶν περὶ Ἱερωσύνης λόγων τοῦ Χρυσόστομου καὶ τῶν Ποιμαντορικῶν Ἐπιστολῶν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου.

13) Κανονικὸν Δίκαιον. Τὰ στοιχειώδη τῶν Κανονικῶν Δικαίων, καὶ ἰδίως τὰ περὶ γάμου, βαθμῶν συγγενείας, διαζυγίου κλπ. Ἡ ἰσχύουσα ἐκκλησιαστικὴ νομοθεσία (Νόμοι, Ἐνοριακοί, ΟΔΕΠ, ΤΑΚΕ). Ἐπίσημος ἐκκλησιαστικὴ ἀλληλογραφία (ἀναφοραὶ, ἄδειαι γάμων, πιστοποιητικὰ, συμμαρτυρίαι).

14) Ἐκκλησιαστικὴ Ρητορική. Στοιχειώδης αὐτῆς διδασκαλία. Τὰ περὶ ὁμιλίας (κατωτέρας καὶ ἀνωτέρας), λόγου, λόγων περιστατικῶν (πανηγυρικῶν, ἐπικηδείων κλπ.), σχημάτων, ὕμνων κλπ. Ὁμιλητικὰ Φροντιστήρια. Ἀνάγνωσις σχετικῶν πρὸς τὰ διδασκόμενα τεμαχίων ἐξ ἔργων τῶν ἐνδοξότερων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, ὡς καὶ τῶν ἐπισημοτέρων συγχρόνων ἐκκλησιαστικῶν ρητόρων.

15) Ἀπολογητικὰ ζητήματα. Ἀπλὴ διαπραγματεύσις ἀπολογητικῶν θεμάτων εἴτε ὑπὸ τοῦ οἰκείου καθηγητοῦ ἐκλεγομένων εἴτε ὑπὸ τῶν σπουδαστῶν προτεινομένων.

16) Ἐκκλησιαστικὴ Μουσική. Θεωρητικῶς καὶ πρα-

κτικώς, φωνητικά ασκήσεις διὰ τὴν καθαρὰν ἐξαγγελίαν τῶν φθόγγων, εἰσαγωγή εἰς τὴν θεωρίαν καὶ πρᾶξιν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς, πρακτικὴ ἐκμάθησις τῶν διατονικῶν, ἑναρμονίων καὶ χρωματικῶν ἤχων. Ἀπολυτικά, κοντάκια, ἐκφωνήσεις καὶ λοιπὰ ἄμματα τῶν ἀκολουθιῶν καὶ τελετῶν τῆς Ἐκκλησίας.

17) Ὑγιεινή. Σωματολογία τοῦ ἀνθρώπου (ἀνατομική, φυσιολογία καὶ ὑγιεινὴ τῶν διαφόρων ὀργάνων). Γενικὴ ὑγιεινὴ, λοιμώδη νοσήματα, περὶ ἀέρος, ὕδατος, ἐδάφους, διατροφῆς, ἐνδυμασίας καὶ κατοικίας τοῦ ἀνθρώπου, νοσηλευτικὴ καὶ πρόχειροι βοήθεια.

18) Γεωπονία. Γενικὴ γεωργία. Ἀνθοκομία, λαχανοκομία, Σηροτροφία, οἰκιακὴ κηνηστραφία. Εἰδικὴ καλλιέργεια, δένδροκομία, ζωοτεχνία, μελισσοκομία, τυροκομία, γαλακτοκομία, μετὰ πρακτικῶν ἀσκήσεων καὶ ἐκδρομῶν.

19) Καταστιχογραφία καὶ λογιστικὴ. Στοιχεῖα ἀπλογραφίας καὶ διπλογραφίας. Περὶ μηνιαίου καὶ ἔτησιου ἰσοζυγίου. Τήρησις λογιστικῶν βιβλίων καὶ δὴ τῶν ἐκκλησιαστικῶν. Πρόβηλοισμοὶ καὶ ἀπολοισμοὶ Ναῶν καὶ ἄλλων ἐκκλησιαστικῶν ὀργανώσεων. Στατιστικὴ καὶ καταρτισμὸς στατιστικῶν πινάκων.

20) Ἀπαγγελία. Ἀσκήσεις ἀπαγγελίας σχετικῶς πάντοτε πρὸς τὸ ἔργον τοῦ ἱερέως, ἀπὸ τοῦ δ' ἐξάμηνου.

21) Στοιχεῖα Νεοελληνικῆς Λογοτεχνίας. Ἀνάγνωσις ἐκλεκτῶν μερῶν, σχετικῶν πρὸς τὸν ἠθικοθρησκευτικὸν βίον καὶ τὴν Ἐκκλησίαν, τῶν σπουδαιότερων ἀντιπροσώπων τῆς νεοελληνικῆς λογοτεχνίας (Παπαδιαμάντης, Μωραΐτιδης, Βικέλας, Παλαμάς, Παγανέλης κλπ.) κατὰ τὸ α' ἐξάμηνον.

20) Ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ	4	3	4
21) Ὑγιεινὴ	2	2	1
22) Γεωπονία	2	2	1
23) Νεοελληνικὴ λογοτεχνία,			
ἀπαγγελία	—	2	1
24) Ἐκθεσις	2	—	1
25) Καταστιχογραφία καὶ			
Λογιστικὴ	—	1	1
26) Ἀγωγή τοῦ πολίτου	1	—	—
Ἐν ὄλφ ὧραι καθ' ἑβδομάδα	32	36	38

2. Αἱ περὶ ἐγγραφῶν, ἀπουσιῶν, ἐξετάσεων καὶ πτυχίων τῶν μαθητῶν τῆς Ριζαρέου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς ἐκάστοτε ἰσχύουσαι διατάξεις ἔχουσιν ἰσχύον καὶ περὶ τῶν σπουδαστῶν τῶν παρὰ τῇ Σχολῇ ταύτῃ Ἱερατικῶν Φροντιστηρίων.

3. Ποινὰὶ ἐπιβάλλονται εἰς τοὺς σπουδαστὰς τῶν Φροντιστηρίων αἱ ἐξῆς :

α') Ἐπιπληξίς ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ κατ' ἰδίαν ἢ ἐνώπιον τῶν σπουδαστῶν ἢ τοῦ Καθηγητικοῦ Συλλόγου ἢ τοῦ Συμβουλίου.

β') Προσωρινὴ ἀποβολὴ μέχρις ὀκτῶ ἡμερῶν.

γ') Προσωρινὴ ἀποβολὴ μέχρις ἑνὸς μηνός.

δ') Ὅριστικὴ ἀποβολή.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ποινῶν αἱ ὑπὸ στοιχεῖα α' καὶ β' ἐπιβάλλονται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ, ἢ ὑπὸ στοιχείων γ' ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς μετὰ πρότασιν τοῦ Καθηγητικοῦ Συλλόγου, ἢ δὲ ὑπὸ στοιχείων δ' μετ' ἀπόφασιν τοῦ Καθηγητικοῦ Συλλόγου, λαμβανομένην κατόπιν ἐγγράφου ἀπολογίας τοῦ σπουδαστοῦ μετ' ἐγκρισίν τῆς Ἱεραῆς Συνόδου.

Ὁ Ὑπουργὸς
Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

II

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Μαθήματα	Φροντιστήριον		
	Κατώτερον	Ἀνώτερον	
	"Ἔτος Α'	"Ἔτος Β'	"Ἔτος μόνον
1) Ἱερὰ Ἱστορία τῆς Π. Δ.	2		2
2) Ἱερὰ Ἱστορία τῆς Κ. Δ.	—	2	2
3) Ἱερὰ Κατήχησις	2	—	2
4) Εἰσαγωγή εἰς τὰς Ἀγίας			
Γραφάς	2	—	2
5) Ἑρμηνεία τῆς Κ. Δ.	3	3	2
6) Ἑρμηνεία τῆς Π. Δ.	3	2	2
7) Ὕμνοι καὶ κοντάκια	2	—	2
8) Ὑμνολογία	—	1	1
9) Λειτουργικὴ	3	—	3
10) Τελετουργικὴ	—	3	3
11) Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία	2	2	2
12) Ἠθικὴ	—	1	1
13) Κατηχητικὴ	—	2	2
14) Ἐσωτερικὴ ἱεραποστολὴ καὶ ἐξομολογητικὴ	—	2	2
15) Ποιμαντικὴ	—	2	1
16) Κανονικὸν Δίκαιον	—	1	1
17) Ρητορικὴ	—	2	3
18) Ἀπολογητικὰ ζητήματα	—	1	1
19) Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας	2	2	2

ΔΙΑ ΤΟΝ ΙΕΡΟΝ ΑΜΒΩΝΑ

8

Ἡ πνευματικὴ ὑπεροχία.

(Τελώνου καὶ Φαρισαίου—21 Φεβρ.)

Ὁ Θεὸς ἐγκαρτεροῦ σοὶ δοτὶ σὺν εἰμι ὡσπερ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων... (Λουκ. ιη'. 11).

Μετὰ τὰ λεχθέντα τὴν παρ. Κυριακὴν περὶ τοῦ θαυμαστοῦ ἀποτελέσματος τῆς χριστιανικῆς προσπαθείας, ἢ προσευχῆ σήμερον τοῦ φαρισαίου τῆς παραβολῆς (Λουκ. ιη'. 10—14) μᾶς δίδει τὴν ἀφορμὴν διὰ νὰ ἐξετάσωμεν τὴν τρομερωτέραν παγίδα, εἰς ὅποιαν δύναται νὰ πέσῃ ὁ δίκαιος καὶ ὁ πιστὸς εἰς μίαν στιγμὴν ἀπροσέκτου ἀταρασεκείας. Εἶναι δὲ αὕτη ἡ πνευματικὴ ὑπεροχία, ἕνεκα τῆς ὁποίας καὶ εἰς ἀμαρτίαν πολλὰκις μετατρέπεται ἡ ἀρετὴ.

Α'.—Ὁ Φαρισαῖος τῆς σημερινῆς παραβολῆς δὲν εἶχε κάμει τίποτε ἐξ ἐκείνων, τὰ ὅποια καταδικάζουν συνήθως οἱ ἄνθρωποι, δὲν ἦτο οὔτε «ἀρπαξ», οὔτε «ἀδίκος», οὔτε «μοιχός». Γούνατιον μάλιστα ἦτο ἐνάρετος καὶ ἀκριβέστατος εἰς τὴν τήρησιν τῶν θρησκευτικῶν του καθηκόντων, ἐνήστευε δις τῆς ἑβδομάδος καὶ ἔδιδεν εἰς τὸν ναὸν τὸ δέκατον ὄλων

ἀνεξαίρετως τῶν εἰσοδημάτων του, μὴ λησμονῶν οὔτε «τὸ ἡδύοσμον», οὔτε «τὸ ἀνηθον», οὔτε «τὸ κύμινον» (Ματθ. κγ'. 23). Ὅχι μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ τακτικὸς ἦτο εἰς τὴν προσευχὴν του καὶ θὰ ἐνόμιζε τις ὅτι ἄνθρωπος προσευχόμενος ζητεῖ ὑπὲρ πάν ἄλλο τὸ θέλημα καὶ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ (Αὐτόθ. στ' 19, Λουκ. κβ'. 42, Ἰω. ε' 30). Αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν ἐντύπωσιν παρέχουν καὶ αἱ πρῶται λέξεις τῆς προσευχῆς του, «ὁ Θεὸς εὐχαριστῶ σοι...» Ἄλλοίμονον ὁμῶς! Ἡ προσευχὴ του ἀπέβη εἰς βλασφημίαν καὶ ἡ ἀρετὴ του ἀπεδείχθη εἰς τὸ βάθος τῆς ἡμιᾶ ἐλευνοτάτη κακία! (Ποβλ. Ματθ. κγ'. 1—39).

Εἶναι λοιπὸν δυνατόν νὰ εἶναι τις δίκαιος καθ' ὅλα καὶ ὁμῶς νὰ μὴ εἶναι ἢ ὁ χειρότερος ἁμαρτωλός, διότι καὶ ἀρχὴ καὶ τέλος ὄλων τῶν κόπων καὶ τῶν θυσιῶν τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς εὐσεβείας του εἶναι ὁ ἐγωϊσμός, αὐτὸς δὲ ἀποτελεῖ τὴν βαθυτέραν οὐσίαν τῆς οἰασθήποτε ἁμαρτίας.

Δὲν εἶναι λοιπὸν εὐκόλον νὰ κερδίσῃ τις τὸν στέφανον τῆς δικαιοσύνης μὲ ὅσας δὴποτε ἀρετάς καὶ ἂν κατορθώσῃ, ὅταν εἰς τὸ βάθος ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ἐγωϊστής.

Καὶ εἶναι τόσον εὐκόλον ν' ἀποδειχθῇ ἀνίκανος νὰ ὠφελήσῃ καὶ ἡ πίστις μας καὶ ἡ ἀρετὴ μας, ὅταν εἰς μίαν στιγμὴν λησμονήσωμεν ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι ἐν ἡμῖν «καὶ τὸ θέλειν καὶ τὸ ἐνεργεῖν» (Φιλίπ. β'. 13) καὶ ἀντὶ ν' ἀποβλέψωμεν εἰς τὴν δόξαν τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ ἐπιδιώκομεν—ἔστω καὶ χωρὶς νὰ ἐκδηλωθῇ ἡ ἐπιθυμία μας—τὸν ἔπαινον τὸν ἰδικόν μας (Ματθ. στ'. 1—18).

Ἄλλὰ ἀκόμη τρομερώτερον: αὐτὴν ἐκείνην τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἐκδηλοῦμεν τὰς εὐσεβεῖς μας διαθέσεις εἶναι δυνατόν λοιπὸν νὰ γίνωμεν καὶ ἔνοχοι βλασφημίας, ἐὰν εἰς τὸ βάθος τῆς ψυχῆς μας ὑπάρχῃ ποιά τις αὐταρέσκεια...

Μήπως καὶ ὁ Κἄν δὲν προσέφερε θυσίαν ὅπως καὶ ὁ Ἄβελ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ; Ἄλλ' ὅμως ὁ Θεὸς ἀπήντησε πρὸς αὐτὸν «οὐκ ἐὰν ὀρθῶς προσενέγκῃς ὀρθῶς δὲ μὴ διέλης ἡμαρτίας;» (Γενέσ. δ'. 7).

Ὁ βασιλεὺς Δαβὶδ δὲν διέπραξεν ἔγκλημα φανερόν ὅτε διέταξε τὴν γενικὴν ἀπογραφὴν τοῦ λαοῦ του; Ἄλλὰ ὁ ἴδιος συνησθάνθη βραδυτέρον τὸ σφάλμα εἰς τὸ ὅποιον εἶχεν ὑποπέσει καὶ ὡμολόγησεν, «ἡμαρτον σφόδρα ὁ ἐποίησα νῦν Κύριε· παραβίβασον δὴ τὴν ἄνομίαν τοῦ δούλου σου, ὅτι ἐμωράνθη σφόδρα» (Β'. Βασίλ. κδ'. 10).

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς, χριστιανέ, καθ' ἣν θὰ αἰσθανθῆς οἰανδήποτε αὐταρέσκειαν διὰ τὴν πνευματικὴν σου προόδον, ἢ ὅπως δὴποτε θὰ δείξῃς ἐμπιστοσύνην εἰς τὰ χαρίσματά σου, ἀπὸ τῆς στιγμῆς αὐτῆς θὰ πέσης καὶ θὰ χάσῃς ὅλην σου τὴν δύναμιν καὶ θ' ἀπορῆς καὶ ὁ ἴδιος διὰ τὸ κατάντημά σου.

Β'.—Ὅτε οἱ ἀπόστολοι ἐπέστρεψαν ἀπὸ τὴν πρώτην εἰς τὸ κήρυγμα περιοδεΐαν τῶν διηγῆθησαν εἰς τὸν Κύριον «πάντα καὶ ὅσα ἐποίησαν καὶ ὅσα ἐδίδαξαν», ὡς μόνον δ' ἀπάντησιν εἰς τὰς ἐνθουσιώδεις ἀναμφιβόλως πληροφασίας τῶν ἑλαβον παρ' ἐκείνου τὴν συμβουλὴν ν' ἀποχωρήσωσι «κατ' ἰδίαν εἰς ἔρημον τόπον» καὶ νὰ ἀναπαυθῶσι (Μάρκ. στ'. 30—33,

Λουκ. θ'. 10) Ἄλλοτε πάλιν ἐφανέρωσε τὴν αἰτίαν διὰ τὴν ὁποίαν τόσῃν μόνον προσοχὴν ἔδειξεν εἰς τοὺς θροιάμβους τῶν μαθητῶν του ὁ Κύριος. Εἶχον ἔλθει «οἱ ἑβδομήκοντα μετὰ χαρᾶς λέγοντες· Κύριε καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν· καὶ Ἐκεῖνος ἀπήντησεν ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε, ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται· χαίρετε δὲ ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς» (Λουκ. ι'. 17—20).

Εἰς τοὺς λόγους τούτους κοίπτεται ἡ βαθυτέρα ἔννοια τῆς ἱκανοποιήσεως καὶ τῆς χαρᾶς, τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ αἰσθάνεται ὁ πιστός. Καὶ ἐδῶ ἀκριβῶς εἶναι τὸ λεπτὸν σημεῖον διὰ τοῦ ὁποίου χωρίζεται ἡ χριστιανικὴ ἀρετὴ ἀπὸ τὴν ἀρετὴν τοῦ κόσμου.

Δὲν ἐργάζεται δι' ἑαυτὸν ὁ χριστιανός. Εἶναι ἀπλῶς διάκονος τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ ὅτι δὴποτε καὶ ἂν κάμνῃ δὲν ζητεῖ εἰ μὴ τὴν δόξαν τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ.

Δὲν ἐπιτυγχάνει ἀφ' ἑαυτοῦ τίποτε ὁ χριστιανός, οὐδ' ἔχει τὴν δύναμιν τῆς πίστεως διὰ τὴν ἀξίαν του καὶ τὰς ἀρετάς του. Καὶ ἡ μεγαλειτέρα του προσπάθεια μένει ἀτελεσφόρητος ἄνευ τῆς εὐλογίας τοῦ Θεοῦ. Καὶ οἱ ἱερώτεροι πόθοι του δὲν δύνανται νὰ ἐκπληρωθοῦν εἰ μὴ διὰ τῆς χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἐὰν ἡ δικαιοσύνη του ἀποκτᾷ δύναμιν τινα ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ, τὴν δύναμιν αὐτὴν τὴν δίδει τὸ αἷμα τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Γνωρίζει πάντα ταῦτα ὁ ἀληθὴς πιστός; Ὅπως γνωρίζει καὶ ὅτι εὐθὺς ὡς τὸν ἀφήσῃ ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ θὰ ὀλισθήσῃ καὶ θὰ συντριβῇ;

Ἐδῶ ἀκριβῶς ὑπάρχει καὶ ὁ μεγαλειότερος κίνδυνος. Ἐδῶ εἶναι ἡ «ἀχίλλειος πτέρνα» ἀπὸ τὴν ὁποίαν δύναται νὰ εἰσχωρήσῃ τὸ θανατηφόρον βέλος τοῦ ἐνεδρεύοντος ἐχθροῦ. Καὶ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο χρειάζεται προσεκτικώτερος ἀγὼν καὶ πνευματικὴ ἐτοιμότης ὡς ἐκείνη τὴν ὁποῖαν ἔδειξεν ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς εἰς τοὺς πειρασμούς Του (Ματθ. δ' 1—11, Λουκ. δ' 1—13) Τὸ σημεῖον τοῦτο μᾶς προσκαλεῖ σήμερον ἡ Ἐκκλησία νὰ προσέξωμεν ἰδιαίτερος μὲ τὴν εὐκαιρίαν τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου.

E. Γ. Μ.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Οἱ λαοί.

Παρὰ τὴν ἐπὶ τῶν φιλοσοφούντων ἐπὶ τῆς συνδιασκέψεως περὶ τοῦ ἀγροπλισμοῦ προεκδηλουμένην ἀπαισιώδοξον πρόβλεψιν ὡς πρὸς τὴν ἔκβασίν της οἱ λαοὶ ἐν μόνον ἀντιλαμβάνονται: ὅτι πρέπει νὰ πραγματοποιηθῇ ὁ ἀγροπλισμός, τὴν ἀντίληψιν δὲ καὶ θέλησίν των ταύτην διαβιβάζουσι πρὸς τὴν συνδιάσκεψιν εἰς αἰτήσεις πρωτοφανοῦς ἐκτάσεως, ἀποτελουμένης ἐκ πολλῶν ἐκατομμυρίων ὑπογραφῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. Ἄλλ' ἐὰν τοιαύτη ἦρε ἢ φωνὴ τῆς ἀνθρωπότητος ἡ ὁποία πιέζει καὶ βιάζει τοὺς ἐν τῇ συνδιασκέψει συζηητάς, εἶνε ἄξιον ἀπορίας βεβαίως ὅτι ἀπὸ μόνων τῶν διαθέσεων αὐτῶν ἐξαφ-

ταται ἢ μέλλουσα καταστροφή ἢ σωτηρία ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι συμβατικῶς ἀντιπροσωπεύονται τοὺς λαοὺς των. Ἐὰν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐξαρτηθῆ ἡ λύσις τοῦ προβλήματος τοῦ ἀφοπλισμοῦ ἐξ ἑνὸς πολλαπλοῦ ὀργανισμοῦ δημοψηφίσματος, οἱ ἀποτελοῦντες τὴν σημερινὴν συνδιάσκεψιν δὲ θὰ ἐλάμβανον τὸν κόπον νὰ ἐπιστῶσι τὸ μέτρον *Γενεῆς ταξιδίου*.

Εὐχάριστος προόδος.

Καὶ ἄλλοτε ἐν τῇ στήλῃ ταύτῃ εὐφρόνως σημειώσαντες τὴν ἐν Ἀργεντίνῃ τῆς ἐπαρχίας Αἰτωλοακαρνανίας ἀρξαμένην ἀπὸ τινος καὶ ἀλυσιτοῦτος ἀξιομαρτυρητὴν ζωὴν κατηχητικὴν ζήτησιν, σημεῖον μόνον ἐνθουσιασμὸν δυνάμεθα νὰ ἐκδηλώσωμεν ἐπὶ τῇ περιφανῇ αὐτῆς προόδῳ, ὁρατομένη ἐν τῷ ἀκραίῳ τῶν θερμομορφῶν αὐτῆς παραγόντων ζῆλον. Διότι, ὡς ἐκ τοῦ «Καλοῦ Ποιμένου» τοῦ Ἀργεντίνου πληροφροσούμεθα, εἰς πέντε Κατηχητικὰ Σχολεῖα τῆς πόλεως φοιτοῦν μαθηταὶ 430 καὶ μαθήτριά 120, τὸ δὲ ἐνδιαφέρον αὐτῶν ὡς καὶ τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων των εἶνε ἄξιον πάσης ἐξάρσεως. Ἡ λειτουργία των διαρκῶς τελειοποιεῖται διὰ τῆς ἀόκνον φροντίδος τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς, τῆς συνδρομῆς πολλῶν εἰσεβῶν χριστιανῶν καὶ τοῦ ζήλου τῶν διδασκάλων. Ἐπειδὴ δὲ ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν διαρκῶς αὐξάνεται, ἰδίως ἐκ συρροῆς μαθητῶν τοῦ γυμνασίου, ἰδρυθῆν πρὸς πνευματικὴν τοῦτων ἱκανοποίησιν καὶ ἕτερον Κατηχητικὸν Σχολεῖον μέσου τύπου, ἐκφράζεται δὲ ἡ βεβαίότης ὅτι πολὺ ἐνωρὶς θὰ ἰδρῶθῆ καὶ ἀνώτερον Κατηχητικὸν Σχολεῖον διὰ τοὺς φοιτητὰς καὶ σπουδαστὰς ἐν γένει.

*

Ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ἀμ. Ἀλιβιζάτος ἐν ἄρθρῳ του ἐν τῇ «Ἐστία» περὶ τῶν χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τοῦ ἀφοπλισμοῦ ἀναπτύσσει ὅτι ἐφ' ὅσον τῶν κρατῶν οἱ ἀντιπρόσωποι ἐν τῇ συνδιασκέψει τοῦ ἀφοπλισμοῦ θὰ ὁμιλήσουν περὶ ἀριθμῶν, αἱ μόναι δυνάμεναι νὰ ὁμιλήσουν εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων περὶ τῆς ἀγάπης καὶ τῆς δικαιοσύνης ἀφ' ὧν ἐξαρτᾶται ὁ πραγματικὸς ἀφοπλισμὸς εἶναι αἱ Ἐκκλησίαι. Καὶ δὲν δύναται μὲν νὰ γείνη λόγος περὶ δογματικῆς συνεννοήσεως των πρὸς τὸ παρόν, ἀλλ' ἐὰν ἐπὶ τὸ ἴσους αἰῶνας διὰ τῶν δογματικῶν συζητήσεων κατήχησαν εἰς τὴν διαίρεσιν, ὡς δοκιμάσουν τώρα τὴν ἀντίθετον ὁδὸν» ἀρχίζουσαι ἀπὸ τῆν ἠθικὴν καὶ ὡς καταλήξουν εἰς συνεργασίαν πρὸς ἐπιβολὴν τῶν ἀνωτέρων ἠθικῶν ἀρχῶν καὶ ἀξιών ἐπὶ τῆς ἀνθρωπότητος».

*

Πλὴν τῶν θερμοτάτων ἐνδείξεων μεγάλης τιμῆς καὶ ἀγάπης πρὸς τὸν νέον μητροπολίτην Αὐστραλίας κ. Τιμόθεον ἐκ μέρους τοῦ πατριάρχου τῆς Ρουμανίας, τοῦ βασιλέως, τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τῆς ρουμανικῆς κυβερνήσεως καὶ τοῦ κλήρου τῆς Ρουμανίας, καὶ ὁ ρουμανικὸς τύπος ἀφιέρωσε θερμὰ ἄρθρα ὑπὲρ αὐτοῦ. Οὕτω π. χ. ἡ

ἐρμηνεύουσα τὰς γνώμας τῶν ἀνωτέρων κύκλων «Universul» ἐν ἄρθρῳ αὐτῆς εἰδικῷ περὶ τοῦ μητροπολίτου Τιμόθεου ἐξέφρασε τὴν χαρὰν καὶ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν Ρουμάνων ἐπὶ τῇ εἰς τὴν μητρόπολιν Αὐστραλίας προαγωγῇ αὐτοῦ, ἣτις ἀποτελεῖ εὐπρόδοκτον ἀμοιβὴν διὰ τὰς ἀρετὰς τοῦ διακεκριμένου τούτου ἱεράρχου, τοῦ τόσῳ ἀγαπομένου καὶ ἐκτιμωμένου ὑπὸ τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ ἑλληνικῆς πατριάρχας καὶ τῶν κύκλων τῆς ἡμετέρας αὐτοκεφάλου ρουμανικῆς Ἐκκλησίας. «Τὸ ἔργον του» λέγει περαιτέρω ἡ «Universul»—ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ὑπῆρξε πραγματικῶς ἐξαιρετικὸν τόσῳ ἐπὶ τοῦ αὐστηροῦς ἐκκλησιαστικοῦ πεδίου, ὅσῳ καὶ ἐπὶ τοῦ ἠθικοῦ καὶ μορφωτικοῦ. Εἰς αὐτὸν ὀφείλεται ἡ λαμπρότης τῆς ἐπὶ τοῦ Βουλβαρδου Πάκου ἑλληνικῆς ἐκκλησίας καὶ χάρις εἰς τὰς ἀκαταπονήτους προσπαθείας του καὶ τὸ κῆρὸς του κατορθώθη ν' ἀνεγερθῆ τὸ μεγαλοπρεπὲς ἑλληνικὸν γυμνάσιον τῆς ὁδοῦ Μετσέτ, εἰς τὴν πραγματίτισιν τοῦ ὁποίου ἠδυνήθη νὰ προσελκύσῃ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν πεφοτισμένων μελῶν τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ ἑλληνικῆς κοινότητος, ἣτις ἀριθμεῖ ἐν αὐτῇ ἐξαιρετικὸς προσωπικότητας. Ἄλλ' ὁ Τιμόθεος ἦτο καὶ μέγας φίλος τῶν Ρουμάνων, μεταξύ τῶν ὁποίων διαβίῳ ἀπὸ δεκαοκταετίας σχεδόν. Ὑπέστη ὅλην τὴν θρησιδίαν τῶν περὶ τῶν Μάκενζεν. Συλληφθεὶς ὑπὸ τῶν γερμανῶν καὶ φυλακισθεὶς ἐξωρίσθη μετὰ πολυαριθμῶν ρουμάνων διανοουμένων καὶ ἱερέων εἰς τὴν βουλγαρικὴν πόλιν Κάρλοβον, ὅπου ὑπῆρξεν ἀνεκτίμητος ὑποστηρικτῆς, ὁδελφῶς ὀφρωσόμενος καὶ ἀγαθὸς ἀπέναντι ὄλων τῶν ἐν ἐξορίᾳ συναδέλφων του, διὸ καὶ ἐφελκυσσε τὴν αἰωνίαν αὐτῶν ἀγάπην καὶ εὐγνωμοσύνην. Ἐπανελθὼν ἐξηκολούθησε νὰ ἐπιδεικνύῃ τὴν ἀγάπην του πρὸς τὴν ρουμανικὴν ἐκκλησίαν, ἠγωνίσθη δὲ ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Πατριαρχείου τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὲρ τῆς συσφίξεως τῶν δεσμῶν μεταξύ τῶν δύο ἀδελφῶν ὀρθόδοξων ἐκκλησιῶν, παρέχων οὕτω πολὺτιμον ὑπηρεσίαν εἰς ὁλόκληρον τὴν ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν καὶ ἀποδεικνύων τὴν ζωτικὴν δύναμιν, ἣτις πηγάζει ἐξ αὐτῆς, καὶ τὴν καρποφόρον δρασίν τῆς ὑπὲρ τῆς δόξης καὶ τοῦ μεγαλείου ὁλοκλήρου τοῦ Χριστιανισμοῦ... Ὅσον ἀφορᾷ ἡμᾶς, διαβεβαιώμεν τὸν νέον μητροπολίτην, ὅτι ἀναχωρῶν εἰς τὴν ἀπομακρυσμένην Αὐστραλίαν φέρει μεθ' ἑαυτοῦ ὅλην τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἀμέριστον ἡμῶν ὑπόληψιν».

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος *συνήλθεν εἰς τέσσαρα, τακτικὰς συνεδριάσεις κατὰ τὴν λήξασαν ἐβδομάδα.*

—Ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν Συνοδικῶν μελῶν Σ. Σ. Μητροπολιτῶν Ἰωαννίνων, Μιτυλήνης καὶ Αἰτωλοακαρνανίας ἐπισκεφθεῖσα τῇ παρελθούσῃ πέμπτῃ τὸν Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας καὶ τῶν Ἐργασμάτων ἐπέδωκεν αὐτῷ τὰς τροποποιήσεις τοῦ περι ἐνοριῶν νόμου, τοῦ Καταστατικοῦ καὶ τοῦ Ὄργανισμοῦ Διοικήσεως Ἐκκλησιᾶς Περιουσίας καὶ παρεκάλεσεν αὐτὸν ὅπως τὸ Ὑπουργεῖον καὶ ἡ Κυβέρνησις υἱοθετήσῃ ταύτας καὶ ψηφισθῶσι ὑπὸ τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων.

—Ἡ Ἱ. Σύνοδος ἀπεφάσισε τὴν ἀνευ διακρίσεως χειροτονίαν ἀγάμων καὶ ἐγγάμων ἡμεριῶν ἐφ' ὅσον

δικαίωμα τῶν Ἱεραρχῶν εἴτε νὰ χειροτονοῦσιν αὐτοὺς ἢ θεωροῦσι καταλλήλους.

— Ἀναγνωσθέντος καὶ αὐθις τοῦ ἀποφάσει, τῆς Ἱεραρχίας καταρισθέντος ἐσω-εἰρικοῦ κανονισμοῦ τῶν Ἱερῶν Μονῶν, ἀπεφασίσθη ἵνα ἐγκριθῇ τελικῶς αὗτος καὶ δημοσιευθῇ εἰς ἰδιαίτερον φυλλάδιον ὅπερ νὰ ἀποσταλῇ δι' ἐγκυκλίου τοῖς Σ. Ἱεράρχαις ἵνα θέσωσι τοῦτο εἰς ἐφαρμογὴν συμφώνως τῷ ἀρθρ. 23 τοῦ κωδικοποιηθέντος νόμου 4684.

— Ἀπεφασίσθη, ἵνα ὡς ἀπαρχὴ ἐφαρμογῆς ἐσω-εἰρικοῦ κανονισμοῦ τῆς Ἱ. Συνόδου συμφώνως καὶ τῷ ἀρθρῷ 7 τοῦ νόμου 5187, ὁρισθῇ Συνοδικὴ εἰσηγητικὴ ἐκ τριῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῆ ἣτις μελετῶσα τὰς ἐνώπιον τῆς Ἱ. Συνόδου ὑποθέσεις ἀπεφαίνεται κατ' ἀρχὴν πρὸς διευκόλυνσιν καὶ ἐπιτάχυνσιν τῶν ὑπηρεσιακῶν ὑποθέσεων, ἵνα δύναται ἡ ὀλομέλεια τῆς Ἱ. Συνόδου νὰ ἀσχολῆται ἐκτενέστερον εἰς τὰς γενικῆς φύσεως ὑποθέσεις, χωρὶς νὰ ἐπιβραδύνωνται καὶ αἱ ὑποθέσεις τῶν μητροπόλεων καὶ τῶν ἰδιωτῶν.

— Ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ Ἱπουργείου τῆς Παιδείας καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὅτι ἐτεκρίθη ἡ χορογηθεισα ἀναρρωτικὴ ἐξάμηνος ἀδεια ἀπουσίας τοῦ Σεβ. Παραμυθίας κ. Ἀθηναγόρα.

— Ἐχορηγήθη τῷ Σεβ. Σύρου δεκαήμερος ἀδεια ἀπουσίας δι' Ἀθήνας λόγῳ ἀτομικῶν αὐτοῦ ὑποθέσεων.

— Ὡς προαναγγείλαμεν τῷ παρελθόντι Σεββάτῳ ἡ Ἱερά Σύνοδος μετέβη ἐν σώματι εἰς τὴν ἱεράν μονήν Πεντέλης, ἐτέλεσε δὲ τὴν θείαν λειτουργίαν ὁ Μακ. Πρόεδρος καὶ ἀνέπαμψε δέξαι ὑπὲρ τοῦ ἐορτάζοντος Οἴκου. Πατριάρχου. Εἰς συγχαρητήριον τηλεγράφημα ἀπήντησεν οὗτος θερμῶτα εὐχαριστῶν.

— Πλήρης ἡμερῶν ἐτελεύτησε τὸν βίον ὁ ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων ἐφημερίων Ἀθηνῶν Ἰωάννης Ζησιμόπουλος, ἐπὶ ἡμῖν περίπου αἰῶνος ἱερατεύσας ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγ. Φωτεινῆς.

— Τὴν παρελθούσαν Τετάρτην ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐπεσκέψθη τὸ Μαρμάλειον Δασκαλεῖον, παρέμεινεν ἐν αὐτῷ ἐπὶ τρεῖς ὥρας, παρηκολούθησε τὴν ἐσωτερικὴν λειτουργίαν τοῦ ἰδρύματος καὶ τὴν διδασκαλίαν τῶν μαθημάτων, συνεγευμάτισε δὲ μετὰ τῶν μαθητῶν ἐν τῷ κοινῷ συσσιτίῳ καὶ ὠμίλησε πρὸς τοὺς μαθητὰς ὑποδείξας αὐτοῖς τὴν ἀποστολὴν τοῦ διδασκάλου.

— Τὸ Διοικ. Συμβούλιον τοῦ Ταμείου τοῦ Κλήρου κατὰ τὴν συνεδρίασιν αὐτοῦ τῆς 29ης Ἰανουαρίου ἀπεφάσισεν ὅπως μεταβῶν δύο ὑπάλληλοι αὐτοῦ ἐξ ὧν ὁ εἰς εἰς Λαρίσαν, Βόλον, Θεσσαλονίκην καὶ ὁ ἕτερος εἰς Πελοπόννησον πρὸς ἐπιτόπιον παρηκολούθησιν καὶ καθοδήγησιν τῶν Τ. Ταμείων διὰ τὴν εὐρυθμοτέραν αὐτῶν λειτουργίαν καὶ διενέργειαν ἐλέγχον ἐπὶ τῶν ἐνορκῶν ναῶν πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν πραγματοποιηθέντων ὑπ' αὐτῶν εἰσπράξεων ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 5148 μέχρι τέλους Ἰανουαρίου καὶ ἐξακρίβωσιν τῆς ὑπὸ τῶν ἐφημερίων πιστῆς ἐφαρμογῆς τῆς σχετικῆς μετὰ τὴν ἐπικόλλησιν τοῦ ἐνοσήμου βαπτίσεως διατάξεως τοῦ ἀνω νόμου.

— Ἐδέχθη, κατ' ἀρχὴν, τὰς αἰτήσεις τῶν ἡσφαλι-

σμέτων ἐφημερίων Γαβριὴλ Γκαντῶνα Ἐρατύρας— Σισανίου καὶ Εὐαγγέλου Οἰκονομίδου, Πριβέξης, περὶ ἀπονομῆς αὐτοῖς συντάξεως ἀναπηρίας συνφθὰ τῷ 116 τοῦ κωδικοποιηθέντος νόμου 5148 παρακληθέντων τῶν οἰκείων Σ. Μητροπολιτῶν, ὅπως ὑποδείξουν δύο ἱατροὺς πρὸς ἐξέτασιν τῶν παθόντων κατὰ τὰ ἐν ἀρθρῷ 13 παράγρ. α' τοῦ ἐν ἰσχύϊ Καταστατικοῦ, πρὸς διαπίστωσιν τῆς παθήσεως τούτων καὶ βεβαίωσιν, ὅτι συνεπεία ταύτης κατέστησαν οὗτοι ἀνίκανοι σωματικῶς διὰ τὴν συνέχισιν τῶν ἐφημεριακῶν τῶν καθηκόντων.

— Ἐνέκρινε τοὺς προϋπολογισμοὺς ἐξόδων τῶν Τ. Ταμείων Μυτιλήνης καὶ Καρυστίας ὡς καὶ τὸν προϋπολογισμὸν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ εἰς τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τοῦ Ταμείου ἀνήκοντος ἰ. ναοῦ «Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος» Τριφυλίας.

— Ἐνέκρινε τὸν διορισμὸν τῶν ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας κ. Κωνσταντίνου ὑποδειχθέντων δύο ἱατρῶν κ. κ. Ἱ. Νικολίτσα καὶ Δ. Πύρου πρὸς ἐξέτασιν τοῦ αἰτούντος ἀπονομῆν συντάξεως λόγῳ ἀναπηρίας ἐφημερίου Κεφαλοβρύσου Παπαριζτεῖδῃ Ταξιαρχιώτῃ.

— Ὑπήγαγε τὸν ἰ. ναὸν ἁγ. Γεωργίου Νέας Περάμου εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Ταμείου ΤΑΚΕ συμφώνως τῷ ἀρθρῷ 11 τοῦ κωδικοποιηθέντος νόμου 5148 ἀναθέσας ἐκ παραλλήλου εἰς τὸν ἐκ τῶν συμβούλων Πανοσιολογιώτατον κ. Κύρ. Ψύλλαν ὅπως ὑποδείξῃ εὐπόλητα πρόσωπα ἅτινα θὰ ἀποτελέσουν τὴν ἀμισθον διαχειριστικὴν ἐπιτροπέαν.

— Ἐχορηγήθη ὑπὸ τῆς Ἱεράς Συνόδου τῷ Σ. Θηβῶν καὶ Λεβαδείας δεκαήμερος ἀδεια ἀπουσίας δι' Ἀθήνας λόγῳ οἰκογενειακῶν ὑποθέσεων.

— Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῇ συμπληρώσει ἐξηκονταετίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς πρώτης αὐτοῦ ἱστορικῆς πραγματείας, τοῦ Χαρτοφύλακος τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας κ. Μανουὴλ Γεζέων, ἐξέφρασε πρὸς αὐτὸν τὴν χαρὰν καὶ εὐαρέσκειαν αὐτῆς ἐπὶ τῇ διὰ μακρᾶς καὶ καρποφόρου ἐργασίας πολυτίμῳ ὑπηρεσίᾳ αὐτοῦ.

— Τὰ ἔσοδα τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως τοῦ Κλήρου ἐκ τῶν νομίμων αὐτοῦ πόρων μηνὸς Δεκεμβρίου 1931 ἀνήλθον ἐν συνόλῳ εἰς δραχμὰς 604.479.

— Τὸ Ταμεῖον ἀσφαλίσεως τοῦ Κλήρου ἀπεφάσισεν ὅπως διαταχθῇ ἡ ἀναγκαστικὴ παρὰ τῶν δημοσίων ταμῶν εἰσπραξίς τοῦ ὑπὸ τῶν ναῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ὀφειλομένου ποσοστοῦ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου ἐκ τοῦ 40 ο)ο. Ὡσαύτως, ὅπως καταλογισθῇ εἰς τοὺς μὴ συμμορφωθέντας μετὰ τὴν ἐπικόλλησιν τοῦ ἐνοσήμου βαπτίσματος ἐπὶ τῶν διπλοτύπων εἰσπράξεων δικαιωμάτων τοῦ ναοῦ ἐφημερίους ἢ ἀξία τῶν μὴ ἐπικολληθέντων ἐνοσήμων καὶ ἡ καταβολὴ ὑπ' αὐτῶν τοῦ ἀντιτίμου.

— Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 27ης Ἰανουαρίου τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Ταμ. ἀσφαλίσεως τοῦ Κλήρου παρισταμένου καὶ τοῦ Ἱπουργοῦ τῆς Παιδείας κ. Γ. Παπανδρέου συνεζητήθησαν αἱ ἐνδεικνύμεναι τροπολογίαι εἰς τὸν ἀπὸ 6 Σεπτεμβρίου κωδικοποιηθέντα νόμον 5148. Κατόπι μακρᾶς συζητήσεως τὸ Κ.

Συμβούλιον κατέληξεν ὁμοφώνως εἰς τὰς ἀκολουθούς τοῦ νόμου τροπολογίας. α') Οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίται θὰ εἶναι καὶ ἐπίτιμοι Πρόεδροι τοῦ ἐν ἑκάστη Ἱ. Μητροπόλει ἐδρεύοντος Τ. Ταμείου Τ.Α. Κ.Ε., ἀκούοντες ἐποπτεῖαν καὶ δυνάμενοι, ὅπου βούλονται, νὰ προεδρεύουν τῶν συνεδριάσεων. β') Ἀπαγορεύεται ἡ ἐπαικτολογία ὡς ἐπιτρόπων κατὰ τὴν ἀμέσως ἐπομένην ἐκλογὴν, τῶν διατελεσάντων ὡς τοιούτων. γ') Εἰς ἑκάστην ἐνοριακὴν ἐπιτροπὴν δύναται τὸ Δ Συμβούλιον νὰ διορίξῃ ἓνα ἄμισθον ἀντιπρόσωπον τοῦ Ταμείου κατόπιν προτάσεως τοῦ Τοπικοῦ Ταμείου, ὅστις θὰ συμμετέχῃ μετὰ ψήφου ἔχων τὰ αὐτὰ μὲ τούτους αἰρετούς ἐπιτρόπους δικαιώματα. δ') Εἰς τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν θὰ μετέχῃ ὡς μέλος αὐτοῦ καὶ ὁ Δευθυντὴς τοῦ Ταμείου ἢ ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἀναπληρωτής. ε') Ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως ἐνεργηθῆσεται ὑποχρεωτικὴ ἀπογραφὴ ἀπάσης τῆς περιουσίας τῶν ναῶν κινήτης καὶ ἀκινήτου αἰ λεπτομέρειαι τῆς ὁποίας καθορισθῆσονται διὰ διατάγματος. στ') Καθιεροῦνται ἐνιαῖον λογιστικὸν σύστημα εἰς τοὺς ναοὺς τηρήσεως διὰ τοῦ ἀπλογραφικοῦ συστήματος τριῶν βιβλίων ἤτοι Ταμείου, Ἡμερολογίου καὶ Καθολικοῦ. ζ') Ὡσαύτως θὰ ἐνεργῆται διαχειριστικὸς ἔλεγχος παρ' ὑπαλλήλου τοῦ Ταμείου ἐφ' ὄλων τῶν ναῶν κατ' ἔτος καὶ κατὰ χρονικὰ διαστήματα ὀριζόμενα ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου. η') Ἀπαγορεύεται ἡ ἀναγραφὴ εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν ναῶν οἰουδήποτε κονδυλίου διὰ συνδρομῆν τῶν συλλόγων τῶν ἐνοριακῶν λαϊκῶν ἐπιτρόπων. θ') Μειοῦται τὸ ὑπὲρ τῆς μισθοδοσίας τῶν ἐφημερίων ποσοστὸν ἀπὸ 40 ο)ο εἰς 33 ο)ο. Εἰδικῶς ὡς πρὸς τὰς εἰσφορὰς τῶν ἐνοριτῶν καθορίζεται διάφορος κλίμαξ ἤτοι 4 κατηγορίαι. Οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν Α' κατηγορίαν θὰ καταβάλλουν ἐτησίως 150, οἱ δὲ τῆς Β' 100 οἱ τῆς Γ' 50 καὶ οἱ τῆς Δ' 30. Ἀναφορικῶς πρὸς τὴν εἰσπραξίν τούτων ἀπεφασίσθη ἡ πρόσληψις ὑπὸ τῶν Μητροπολιτικῶν Συμβουλίων ἐδικῶν εἰσπρακτόρων ἀμειβομένων διὰ ποσοστῶν μέχρι 10 ο)ο ἐπὶ τῶν ὑπ' αὐτῶν πραγματοποιουμένων εἰσπράξεων. Οἱ εἰσπρακτορες οὗτοι ἐξομοιοῦνται ὡς πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις καὶ τὰ δικαιώματα πρὸς τοὺς δημοσίους εἰσπρακτορας.

— Ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου ὅπως τὸ Μέτσοβον μετὰ τῶν πέριξ χωρίων τῆς καταργηθείσης προσωρινῶς μητροπόλεως Μετσόβου προσαρτηθῇ εἰς τὴν ἱ. μητρόπολιν Ἰωαννίνων, πλὴν τῶν χωρίων Μηλέας καὶ Παλαιᾶ; Κουτσούφλιανης παραμενοντων ὑπὸ τὴν πνευματικὴν διοίκησιν τῆς ἱ. μητροπόλεως Γρεβενῶν.

— Ὁ ἐπὶ πολλὰ ἔτη χρηματίας προϊστάμενος τῆς ἐν Λειψία Ὀρθοδόξου Ἑλληνικῆς Κοινότητος Ἀρχιμ. Θεολόγος Παρασκευίδης, ἐγκατασταθεὶς ἐν Ἀθήναις διαρίσθη ἐφημέριος τοῦ πανεπιστημιακοῦ ναοῦ τῆς Θεοτόκου «Καπνικαρέας».

— Ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου νὰ παρακληθῇ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας καὶ τῶν Ἐρησκειμάτων, νὰ εἰς τὰς τροποποιήσεις τοῦ Καταστατικοῦ νόμου περιλάβῃ δι' αὐτῆς νὰ ἐπιτρέπηται κατὰ τὴν κωδικοποίησιν αὐτοῦ νὰ περιληφθῶσι καὶ αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις περὶ δικαστικῆς ἐκκλησιαστικῆς δικονομίας.

— Ἐπὶ ἐρωτήσεως ἀν' ἐπιτρέπηται ἀνασύστασις διαλυθέντος γάμου, ἐφ' ὅσον ἐν τῷ μεταξὺ ὁ εἰς ἑκ τῶν διαζευχθέντων ἐτέλεσε γάμον μετ' ἄλλου, ἡ Ἱ. Σύνοδος ἀπεφάσισε νὰ ἀνακοινώσῃ ὅτι δέον νὰ ἐκδοθῇ ἄδεια τρίτου γάμου, ἀναγνωσσομέων καὶ τῶν σχετικῶν εὐχῶν.

— Ἐξ ἀφορμῆς τῶν ὑποβληθέντων ἀντιγραφῶν συμβολαιογραφικῶν δηλώσεων περὶ μεταβίβασεως τῶν μητροπολιτικῶν κτιρίων εἰς τὰ νομικὰ πρόσωπα τῶν μητροπόλεων αὐτῶν συμφώνως τῷ ἀρθρῷ 13 τοῦ Καταστατικοῦ νόμου 5187, ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου ὅπως ἀνακοινωθῇ τῷ Σ. Δράμας, ὅτι δέον νὰ ἐξετάσῃ καὶ ἀναφέρῃ τῷ Ἱ. Συνόδῳ ἀν' ἡ οἰκία τῆς κοινότητος ἢ ὡς Μητρόπολις χρησιμοποιουμένη ἤτο πάντοτε καθαρῶς κοινοτικὸν κτῆμα ἢ εἶχεν ἐπ' αὐτοῦ δικαιώματα καὶ ναὸς ἢ μονὴ τις· τῷ δὲ Σ. Λαγκαδᾶ νὰ πληροφρήσῃ τὴν Ἱ. Σύνοδον ἀν' ἡ χορηγηθεῖσα ἐνίσχυσις τοῦ ἐποικιστικοῦ γραφείου παρεχωρήθη αὐτῷ προσωρινῶς ὡς δάνειον ἢ ὡς ἐνίσχυσις τῆς Μητροπόλεως. Τοῖς δὲ Σ. Σ. Μητροπολίταις Βερροίας, Μηθύμνης, Φωκίδος, ὡς καὶ τῷ Τοποτηρητῇ Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης ὅτι δέον νὰ προβῶσιν εἰς τὴν μεταβίβασιν τῶν οἰκημάτων συντάσσοντες συμβολαιογραφικὴν δήλωσιν συμφώνως τῷ ἀποστελλομένῳ ἀντιγράφῳ.

— Συναφῶς πρὸς τὰ ἀνωτέρω παρεκλήθη τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας νὰ ἐρωτήσῃ τὸν παρ' αὐτῷ νομικὸν σύμβουλον, πῶς δέον νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν μητρόπολιν τὸ εἰς τὸν ἱ. ναὸν ἀγίου Νικολάου Κοζάνης μεταγραφέν κτίριον τῆς ἱ. μητροπόλεως Κοζάνης.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝ)ΠΟΛΕΩΣ

Ἐπὶ τῇ πεντηκοστῇ ἐπετεῖῳ τῶν ἐγκαινίων τοῦ ἐν Λουδίνῳ ἑλληνικοῦ ναοῦ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας ἐτελέσθη ἀρχιερατικὴ λειτουργία ἱερουργούντος τοῦ σεβ. μητροπολ. Θυατείρων κ. Γερμανοῦ, ἣν παρηκολούθησαν ὁ ἐν Λουδίνῳ πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος, πολλοὶ ἐπίσημοι καὶ ἡ ἑλληνικὴ παρικία.

ΡΩΜΑ Ἱ.ΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Ρώμης ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Ἰταλίας κ. Μουσσολίνι ἐπεσκέφθη διὰ πρώτην φοράν τὴν Α. Α. τὸν Πάπαν ἐπισήμως εἰς τὸ Βατικανὸν ἐπὶ τῇ ἐπετεῖῳ τῆς ὑπογραφῆς τῶν μεταξὺ τῆς Ἰταλικῆς κυβερνήσεως καὶ τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας συμφωνιῶν. Μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην ὁ πρωθυπουργὸς ἐπεσκέφθη τὸν καρδινάλιον Πατσέλι, ὅστις μετὰ ταῦτα ἀνταπέδωκε καὶ ἐκ μέρους τοῦ Πάπα τὴν ἐπίσκεψιν εἰς τὸ ἀνάκτορον τῆς Βερετίας.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Julian Stefanescu. L'gende despre St Constantin in literatura romana. (Extras din Revista Istorică Română) Bucuresti 1931.— Ἐν τῇ σοφῇ ταύτῃ μελέτῃ ὁ λόγος περὶ τῆς προελεύσεως τῶν περὶ τοῦ βίου τοῦ ἁγ. Κωνσταντίνου ἐν τοῖς ρουμανικῶν μνημείοις παραδόσεων.

«Κήρυξ τῆς Ἀληθείας». Ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον ἤρξατο ἀπὸ τινος ἐκδιδόμενον θρησκευτικὸν ἑβδομ. φύλλον ὡς ὄργανον τοῦ κατηχ. σχολείου τοῦ ἁγ. Ἀντωνίου (Περιστερίου) προνοίᾳ μὲν τῆς ἐνοριακῆς τοῦ ναοῦ ἐπιτροπείας, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν δὲ τοῦ ζηλωτοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἐν λόγῳ κατηχ. σχολείου κ. Χ. Παναγιωτοπούλου. Εἰς τοὺς ἐργάτας τῆς διὰ τῆς ἐνοριακῆς δράσεως ἀναγεννήσεως τοῦ ἑλλην. λαοῦ ὀφείλεται πᾶς ἐπαινος καὶ πᾶσα ὑποστήριξις.

Τύποις «Φοῖνικος», ὁδὸς Σταδίου 44, Ἀθήναι